

تأثیر سطوح مختلف متیونین و پروتئین جیره بر تولید و خصوصیات تخم مرغ مرغ های تخم گذار در اواخر دوره تخم گذاری

علی اصغر ساکی^۱، مرتضی حقی^۲ و عنایت رحمت نژاد^۳

۱- استاد، دانشگاه بوعلی سینا همدان، (نویسنده مسوول: dralisaki@yahoo.com)

۲ و ۳- دانشجوی کارشناسی ارشد و دانشجوی دکتری، دانشگاه بوعلی سینا همدان

تاریخ دریافت: ۹۱/۵/۲۳ تاریخ پذیرش: ۹۲/۷/۲۳

چکیده

این آزمایش جهت بررسی اثرات سطوح مختلف پروتئین (۱۳ و ۱۵ درصد) و متیونین (۰/۲۵، ۰/۳۰ و ۰/۳۵ درصد) بر عملکرد و شاخص های کیفی تخم مرغ در اواخر دوره تخم گذاری در مرغان تخم گذار انجام شد. تعداد ۹۶ قطعه مرغ تخم گذار لگه ورن سویه W-۳۶ با سن ۸۰ هفته در یک آزمایش فاکتوریل ۲×۳ در قالب طرح کاملاً تصادفی مورد استفاده قرار گرفت. نتایج آزمایش نشان داد که با افزایش سطح متیونین بطور معنی داری درصد تولید و وزن تخم مرغ افزایش یافت ($p < 0.05$). سطوح مختلف پروتئین تأثیر معنی داری بر درصد تولید و وزن تخم مرغ نداشت. اثر تیمار بر درصد تولید و وزن تخم مرغ معنی دار بود ($p < 0.05$)، به طوری که پرندگان تغذیه شده با جیره حاوی ۱۵ درصد پروتئین و ۰/۳۵ درصد متیونین بیشترین درصد تولید و وزن تخم مرغ را داشتند. تیمارهای آزمایشی بر پارامترهای دیگر (درصد تخم مرغ شکسته و لمبه، شاخص های زرده و سفیده، سطح تخم مرغ، نسبت وزن به سطح تخم مرغ، رنگ زرده، واحد هاو، محتوی تخم مرغ و شاخص شکل تخم مرغ) اثر معنی دار نداشتند. می توان نتیجه گرفت که بهترین سطوح پروتئین و متیونین برای تولید تخم مرغ در اواخر دوره تخم گذاری در مرغان تخم گذار به ترتیب ۱۵ و ۰/۳۵ درصد می باشد.

واژه های کلیدی: پروتئین، متیونین، تولید، کیفیت تخم مرغ

مقدمه

می باشد. اندازه تخم مرغ میتواند تحت تأثیر عوامل مختلفی از جمله متیونین (۲۳) و پروتئین (۲۷) قرار گیرد. بنابراین کاهش این مواد مغذی در جیره ممکن است موجب کاهش اندازه تخم مرغ و همچنین ایجاد مشکلات پوسته گردد. کشاورز (۱۳) نشان داد که کاهش متیونین جیره از ۰/۳۶ به ۰/۲۳ درصد در مرغ های تخم گذار در سنین ۵۴ تا

احتیاجات پروتئینی در واقع بیانگر نیاز پرنده به اسیدهای آمینه جهت تولید اقتصادی برای بافت بدن، عملکرد حیاتی و تولید پرنده می باشد (۲۱). هدف دانشمندان تغذیه طیور تنظیم جیره های مناسب برای اندازه مطلوب تخم در مرغ های تخم گذار و همچنین کاهش مشکلات پوسته در اواخر سیکل تخم گذاری

۷۲ هفتگی موجب کاهش تولید و وزن تخم مرغ شد.

عواملی که بر اندازه تخم مرغ تأثیر می‌گذارند عبارتند از: وزن مرغ در اولین تخم‌گذاری بعد از تحریک نوری، مقدار اسید لینولئیک، میزان پروتئین و اسیدهای آمینه جیره بویژه اسیدهای آمینه گوگرددار مانند متیونین (۸). میزان متیونین موجود در جیره به عنوان مهمترین عامل کنترل‌کننده محتوای تخم مرغ معرفی شده است (۸). افزایش سریع در اندازه تخم مرغ در سیکل تولید منجر به افزایش سوددهی می‌شود چون مصرف‌کنندگان تخم‌مرغ‌های بزرگتر را ترجیح می‌دهند (۷). افزایش پروتئین جیره بطور معنی‌داری منجر به کاهش درصد پوسته می‌شود که دلیل آن افزایش اندازه تخم مرغ می‌باشد (۲۹، ۲۶). در مطالعه‌ای اثر معنی‌دار سطوح مختلف پروتئین بر وزن بدن، تولید تخم مرغ، مصرف خوراک، وزن توده تخم مرغ و ضریب تبدیل غذایی مشاهده شد (۲۷). همچنین در این آزمایش افزایش سطوح متیونین موجب افزایش تولید و وزن توده تخم مرغ و بهبود ضریب تبدیل غذایی گردید.

والدروپ و هلوگ (۲۴) نشان دادند که با افزایش سطح متیونین جیره، اندازه تخم مرغ به طور خطی افزایش می‌یابد. همچنین وزن تخم مرغ به متیونین جیره پاسخ داده و بازده توده تخم مرغ روزانه به دنبال آن افزایش یافت. در آزمایشی سطوح مختلف متیونین بر عملکرد مرغ‌های تخم‌گذار بررسی شد که در این مطالعه نشان داده شد که پرندگان دریافت‌کننده سطح ۰/۴۰ درصد متیونین

مصرف خوراک بالاتری نسبت به پرندگان دریافت‌کننده سطوح ۰/۲۶ متیونین داشتند، اما سطوح متفاوت متیونین در آزمایش مذکور اثر آماری معنی‌داری بر درصد تولید و بازدهی خوراک نداشتند. همچنین در مطالعه مذکور نشان داده شد که سطح ۰/۲۶ درصد متیونین موجب کاهش وزن تخم مرغ و کاهش وزن زرده و پوسته تخم مرغ گردید. تأثیر معنی‌دار سطوح مختلف متیونین بر شاخص شکل و واحدها و نیز در آزمایش بالا مشاهده شد (۵).

در مطالعه دیگری، کالدرون و جنسن (۴) منحنی پاسخ وزن تخم مرغ را نسبت به سطوح مختلف متیونین بررسی نمودند. مرغ‌های تخم‌گذاری که در اواخر دوره تولیدی بودند، تخم‌مرغ‌های بزرگتری تولید کردند. از طرفی چون مواد تشکیل‌دهنده پوسته (مواد معدنی و آلی) در تخم مرغ کوچک و بزرگتر تقریباً به یک اندازه وجود دارد، بنابراین تخم‌مرغ‌های بزرگتر پوسته نازک‌تری دارند. در نتیجه تعداد تخم‌مرغ‌های شکسته و لمبه در اواخر تولید افزایش خواهد یافت که از نظر اقتصادی مقرون به صرفه نخواهد بود. بدین ترتیب با توجه به اینکه در اواخر دوره‌ی تخم‌گذاری اندازه تخم مرغ بزرگتر می‌شود، نیاز به پروتئین و متیونین بالا می‌رود، گزارش شده که مرغ‌های تخم‌گذار در اواخر تخم‌گذاری به پروتئین بیشتری نیاز دارند (۱۰). با افزایش سطح پروتئین خام در جیره، احتیاجات اسیدهای آمینه افزایش پیدا می‌کند (۱۴). گزارش شده است پروتئین خام مورد نیاز جهت راندمان بهینه با افزودن اسیدهای آمینه محدودکننده، کاهش می‌یابد (۲۲). محققین

مواد و روش‌ها

این پژوهش در سالن پرورش مرغ تخم‌گذار ایستگاه تحقیقاتی دامپروری دانشکده کشاورزی دانشگاه بوعلی‌سینا در سال ۱۳۸۹ انجام گرفت. برای اجرای این آزمایش تعداد ۹۶ قطعه مرغ تخم‌گذار لگهورن سویه W-۳۶ با سن ۸۰ هفته از سویه لگهورن به مدت ۱۲ هفته در یک آزمایش فاکتوریل ۲×۳ در قالب طرح کاملاً تصادفی مورد آزمایش قرار گرفت. عامل اول شامل ۲ سطح پروتئین (۱۳ و ۱۵ درصد) و عامل دوم ۳ سطح متیونین (۰/۲۵، ۰/۳۰ و ۰/۳۵ درصد) بود. اجزای جیره‌ها و ترکیب شیمیایی آنها به ترتیب در جداول ۱ و ۲ ارائه شده است.

بیان کردند که احتیاجات متیونین در مراحل انتهایی تولید نسبت به مراحل قبل بیشتر است (۱۰). کالدرون و جنسون (۴) نیز پیشنهاد کردند که احتیاجات برای اسیدهای آمینه معینی برای مرغ‌های تخم‌گذار با افزایش در سطح پروتئین خوراک افزایش می‌یابد. از آنجایی که اندازه تخم‌مرغ و کیفیت پوسته تخم‌مرغ از عوامل مهم تولید محسوب می‌شوند بنابراین باید تخم‌مرغ‌هایی با اندازه مناسب و با کیفیت پوسته مطلوب تولید کرد تا رضایت مصرف‌کننده جلب گردد. بنابراین هدف از اجرای این تحقیق بررسی تأثیر سطوح مختلف متیونین و پروتئین بر تولید و خصوصیات تخم‌مرغ مرغ‌های تخم‌گذار در اواخر دوره تخم‌گذاری بود.

جدول ۱- اجزای جیره پایه تیمارها (%)

مواد خوراکی	جیره ۱	جیره ۲	جیره ۳	جیره ۴	جیره ۵	جیره ۶
دانه ذرت	۴۷/۶۵	۴۷/۵۸	۴۷/۶۵	۴۴/۷۰	۴۴/۷۰	۴۴/۷۰
کنجاله سویا	۱۲/۵۵	۱۲/۷۴	۱۲/۵۵	۱۸/۰۰	۱۸/۰۰	۱۸/۰۰
گندم	۱۳/۱۰	۱۳/۰۰	۱۳/۱۰	۱۴/۰۰	۱۴/۰۰	۱۴/۰۰
سبوس گندم	۱۰/۰۰	۹/۴۸	۱۰/۰۰	۸/۷۰	۸/۷۰	۸/۷۰
پودر یونجه	۳/۰۰	۳/۰۰	۳/۰۰	۲/۶۰	۲/۴۰	۲/۶۰
روغن سویا	۴/۸۰	۴/۷۸	۴/۸۰	۴/۳۰	۴/۳۰	۴/۳۰
پودر صدف	۷/۳۱	۷/۸۲	۷/۲۱	۶/۱۹	۶/۱۴	۶/۰۹
دی کلسیم فسفات	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۶۵	۰/۶۵	۰/۴۵
نمک طعام	۰/۳۶	۰/۳۶	۰/۳۶	۰/۳۶	۰/۳۶	۰/۳۶
مکمل ویتامینی ^۱	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵
مکمل مواد معدنی ^۲	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵
دی ال متیونین	۰/۰۳	۰/۰۸	۰/۱۳	۰/۰۰	۰/۰۵	۰/۱
مجموع	۱۰۰/۰۰	۱۰۰/۰۰	۱۰۰/۰۰	۱۰۰/۰۰	۱۰۰/۰۰	۱۰۰/۰۰

۱- هر کیلوگرم مکمل مواد معدنی حاوی: ۶۴ گرم منگنز (اکسید)، ۴۴ گرم روی (اکسید)، ۱۰۰ گرم آهن (سولفات)، ۱۶ گرم مس (سولفات)، ۰/۶۴ گرم ید (کلسیم یدات)، ۰/۲ گرم کبالت و ۸ گرم سلنیوم (۱٪) است. ۲- هر کیلوگرم مکمل ویتامینی حاوی: ۷/۲ گرم ویتامین A، ۷ گرم ویتامین D، ۱۴/۴ گرم ویتامین E، ۱/۶ گرم ویتامین K3، ۰/۷۲ گرم تیامین، ۳/۳ گرم ریبوفلاوین، ۱۲ گرم اسید پانتوتیک، ۱۲/۱۶۰ گرم نیاسین، ۶/۲ میلی‌گرم پیرویدوکسین، ۰/۶ گرم کوبالامین، ۰/۲ گرم بیوتین، ۴۴۰ میلی‌گرم کولین کلراید.

جدول ۲- ترکیب شیمیایی محاسبه شده جیره ها (%)

انرژی قابل متابولیسم ^{۱۱}	۲۹۰۰	۲۹۰۰	۲۹۰۰	۲۹۰۰	۲۹۰۰	۲۹۰۰
پروتئین	۱۳/۰۰	۱۳/۰۰	۱۳/۰۰	۱۳/۰۰	۱۳/۰۰	۱۵/۰۰
کلسیم	۳/۱۵	۳/۱۵	۳/۱۵	۳/۱۵	۳/۱۵	۳/۱۵
فسفر غیر فیتات	۰/۳۵	۰/۳۵	۰/۳۵	۰/۳۵	۰/۳۵	۰/۳۵
پتاسیم	۰/۹۶	۰/۹۶	۰/۹۸	۰/۹۶	۰/۹۸	۰/۹۸
کلر	۰/۳۰	۰/۳۰	۰/۳۰	۰/۳۰	۰/۳۰	۰/۳۰
سدیم	۰/۲۰	۰/۲۰	۰/۱۹	۰/۲۰	۰/۱۹	۰/۱۹
لیزین	۰/۶۸	۰/۶۸	۰/۷۶	۰/۶۸	۰/۷۶	۰/۷۶
متیونین	۰/۲۵	۰/۳۰	۰/۲۵	۰/۳۵	۰/۳۵	۰/۳۵
آنالیز شده						
ماده خشک	۸۲/۳۵	۸۲/۴۱	۸۲/۴۵	۸۳/۳۸	۸۳/۴۳	۸۳/۴۸
پروتئین خام	۱۳/۰۰	۱۳/۰۰	۱۳/۰۰	۱۵/۰۰	۱۵/۰۰	۱۵/۰۰
چربی خام	۷/۳۸	۷/۳۸	۷/۳۸	۶/۷۹	۶/۷۹	۶/۷۹
الیاف خام	۴/۷۲	۴/۸۵	۴/۸۳	۴/۱۳	۴/۱۴	۴/۲۱
خاکستر	۳/۳۴	۳/۳۷	۳/۴۲	۳/۴۵	۳/۳۳	۳/۳۷

^{۱۱}: کیلوکالری بر کیلوگرم ماده خشک

جهت محاسبه درصد تولید و وزن

تخم مرغ، تخم مرغ های تولیدی هر روز جمع آوری و توزین شد. همچنین به منظور بررسی ویژگی های تخم مرغ، هر دو هفته یکبار از تخم مرغ های تولید شده در دو روز پایانی هفته، ۶ عدد تخم مرغ از هر تکرار به صورت تصادفی انتخاب، شماره گذاری و به آزمایشگاه منتقل گردیدند. در مرحله اول فاکتورهای وزن، طول و عرض تخم مرغ، طول و عرض سفیده های رقیق و غلیظ، ارتفاع سفیده های رقیق و غلیظ، ارتفاع و قطر زرده و وزن پوسته تخم مرغ با استفاده از میکرومتر، کولیس و ترازوی دیجیتالی تعیین شد. در مرحله دوم ویژگی هایی مانند شاخص شکل، شاخص سفیده، شاخص زرده، نسبت پوسته، واحد وزن به سطح پوسته، وزن مخصوص تخم مرغ، سطح تخم مرغ، واحد هاو و محتوای

تخم مرغ از داده های خام اولیه و با استفاده از فرمول های ذیل محاسبه شد.

$$SI^1 = (EW^2 / EL^3) \times 100$$

$$ESA^4 = 3.9782 EW^{0.75056}$$

$$SR^5 = (SW^6 / EW) \times 100$$

$$AI^7 = [AH^8 / (AL^9 + AW^{10})] \times 100$$

$$YI^{11} = (YH^{12} / YD^{13}) \times 100$$

$$HU^{14} = 100 \log(AH + 7.57 - 1.7 EW^{0.37})$$

$$SG^{15} = EW / (0.968 EW - 0.4759 SW)$$

$$USSW^{16} = EW / ESA$$

$$EC^{17} = EP^{18} \times (EW - SW)$$

که در فرمول های بالا:

SI: شاخص شکل، EW: وزن تخم مرغ، EL: طول تخم مرغ، ESA: سطح تخم مرغ، SR: نسبت پوسته، SW: وزن پوسته، AI: شاخص سفیده، AH: ارتفاع سفیده، AL: طول سفیده، AW: عرض سفیده، YI: شاخص زرده، YH: ارتفاع زرده، YD: قطر زرده، HU: واحد هاو، SG: وزن

1- Shape index	2- Egg weight	3- Egg length	4- Egg surface area	5- Egg shell ratio
6- Shell weight	7- Albumen index	8- Albumen height	9- Albumen length	10- Albumen width
11- Yolk index	12- Yolk height	13- Yolk diameter	14- Hugh unit	15- Specific gravity
16- Unit surface sell area		17- Egg content	18- Egg production	

مخصوص تخم‌مرغ، USSA: واحد وزن به سطح پوسته، EC: محتوای تخم‌مرغ، EP: درصد تولید. مقایسه میانگین‌های تیمارهای مختلف در تجزیه واریانس با رویه GLM با آزمون چنددامنه‌ای دانکن و فرض خطای ۰/۰۵ صورت گرفت. تجزیه و تحلیل با استفاده از نرم‌افزار SAS ویرایش ۹/۲ انجام شد. مدل آماری داده‌های مربوط به صفاتی که اثر هفته (اندازه‌های تکرار شده) در نظر گرفته شد به صورت زیر بوده است:

(۱)

$$Y_{ijkl} = \mu + A_i + B_j + (AB)_{ij} + W_k + (AW)_{ik} + (B W)_{jk} + (ABW)_{ijk} + Ea_{ijl} + Eb_{ijkl}$$

و مدل آماری داده‌های مربوط به صفاتی که اثر در هر تکرار بیش از یک مشاهده داشتند به صورت زیر بوده است:

(۲)

$$Y_{ijk} = \mu + A_i + B_j + (AB)_{ij} + e_{ijk} + Se_{ijk}$$

که در فرمول‌های بالا:

Y_{ijkl} : مقدار مشاهده مربوط به سطح لام فاکتور A و سطح زام فاکتور B در تکرار l در هفته lam

Y_{ijk} : مقدار مشاهده مربوط به سطح لام فاکتور A و سطح زام فاکتور B در تکرار k

μ : اثر میانگین

A_i : سطح لام فاکتور A

B_j : سطح زام فاکتور B

AB_{ij} : برهم‌کنش سطح لام فاکتور A و سطح زام فاکتور B

W_k : اثر هفته lam

AW_{ik} : برهم‌کنش سطح لام فاکتور A در هفته k

BW_{jk} : برهم‌کنش سطح زام فاکتور B در هفته k

ABW_{ijk} : برهم‌کنش سطح لام فاکتور A و سطح زام فاکتور B در هفته k

Ea_{ijl} : اشتباه اصلی

Eb_{ijkl} : اشتباه فرعی

e_{ijk} : اشتباه آزمایشی

Se_{ijk} : اشتباه نمونه‌برداری

نتایج و بحث

اثر تیمارهای آزمایشی بر درصد تولید و وزن تخم‌مرغ در جدول ۳ نشان داده شده است. نتایج آزمایش نشان داد که با افزایش سطح متیونین بطور معنی‌داری درصد تولید و وزن تخم‌مرغ افزایش یافت ($p < 0/05$). سطوح مختلف پروتئین تأثیر معنی‌داری بر درصد تولید و وزن تخم‌مرغ نداشت. اثر تیمار بر درصد تولید و وزن تخم‌مرغ معنی‌دار شد ($p < 0/05$) به طوری که پرندگان تغذیه شده با جیره حاوی ۱۵ درصد پروتئین و ۰/۳۵ درصد متیونین بیشترین درصد تولید و وزن تخم‌مرغ را داشتند.

نتایج حاصل از این تحقیق با نتایج کورلسکی و سویتکویکس (۱۵)، داسکیران و همکاران (۵)، نارینسویم و باگات (۱۷) و بویه و جورگیان (۳) مطابقت داشته است.

جدول ۳- تأثیر سطوح مختلف پروتئین و متیونین جیره بر درصد تولید و وزن تخم مرغ در مرغ های تخم گذار در سنین ۸۰ تا ۹۲ هفتگی

وزن تخم مرغ (گرم)	تولید تخم مرغ (/.)		
۵۹/۵۹ ^b	۶۴/۵۰ ^b	۰/۲۵	درصد متیونین
۶۰/۸۵ ^a	۶۵/۴۶ ^b	۰/۳۰	
۶۱/۸۷ ^a	۶۸/۹۶ ^a	۰/۳۵	
۰/۴۱	۰/۷۸		SEM
۶۰/۶۵	۶۵/۸۳	۱۳	درصد پروتئین
۶۰/۸۹	۶۶/۷۸	۱۵	
۰/۳۳	۰/۶۴		SEM
		درصد پروتئین	درصد متیونین
۵۸/۵۵ ^c	۶۴/۱۸ ^b	۰/۲۵	۱۳
۶۰/۶۴ ^{ab}	۶۴/۸۹ ^b	۰/۳۰	۱۵
۶۱/۹۵ ^a	۶۶/۲۱ ^b	۰/۳۵	۱۳
۵۹/۷۶ ^a	۶۴/۷۱ ^b	۰/۲۵	۱۵
۶۱/۶۴ ^{bc}	۶۷/۱۶ ^b	۰/۳۰	۱۳
۶۲/۲۷ ^a	۷۰/۷۵ ^a	۰/۳۵	۱۵
۰/۵۸	۱/۱۱		SEM
۰/۰۰	۰/۰۰	متیونین	مقادیر P
۰/۶۲	۰/۳۰	پروتئین	
۰/۰۰	۰/۰۹	متیونین × پروتئین	

میانگین های با حروف غیر مشابه در هر ستون نشان دهنده اختلاف معنی دار می باشند ($p < 0.05$).

۵۴ تا ۷۲ هفتگی از ۰/۳۶ به ۰/۲۳ موجب کاهش درصد و بازدهی تولید (تولید تخم مرغ و اندازه تخم مرغ) شده است (۱۳). باین و همکاران (۲)، نشان دادند که دو فاکتور ژنتیکی و محیطی بر استقامت و کیفیت پوسته اثرگذار است و از این رو ترک خوردن پوسته در هنگام حمل و نقل محتمل است. از نتایج جدول ۴ مشاهده می شود بین سطوح مختلف متیونین و پروتئین و اثرات متقابل آنها و همچنین اثر تیمارهای مختلف بر شاخص زرده، شاخص سفیده، سطح تخم مرغ و نسبت وزن به سطح تخم مرغ تفاوت معنی داری مشاهده نشد. در این راستا ال-حسینی و همکاران (۶)، نشان دادند که بین سطوح

همچنین از نتایج جدول ۴ مشخص می شود که بین سطوح مختلف متیونین و پروتئین و اثرات متقابل آنها در تعداد تخم مرغ های شکسته و لمبه تفاوت معنی داری مشاهده نشد. اما جکسون و همکاران (۹) مشاهده کردند که با افزایش متیونین جیره وزن تخم مرغ بالا رفته و مقاومت پوسته پایین می آید بنابراین تعداد تخم مرغ های شکسته و درصد لمبه گذاری بالا می رود. بعلاوه محققین دیگر (۲۰) گزارش کردند که کاهش متیونین جیره بدون تأثیر بر تولید تخم مرغ، وزن تخم مرغ را کاهش و کیفیت پوسته را افزایش می دهد. نشان داده شده که کاهش میزان متیونین جیره مرغ لگهورن تاج سفید ساده از

مختلف متیونین و پروتئین در شاخص زرده تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد. محققین دیگر (۱۸) نیز بیان کردند که افزایش سطوح اسیدهای آمینه گوگرددار جیره (با استفاده از مکمل متیونین) تأثیری بر شاخص‌های آلبومین و زرده نداشت، که در رابطه با شاخص زرده با نتایج حاصله در این پژوهش هم‌خوانی دارد. از طرفی داسکیران و همکاران (۵)، که بیان کردند مقدار متیونین خوراک اثری بر وزن زرده، وزن پوسته، رنگ زرده و ضخامت پوسته تخم‌مرغ نداشت، اما کورلسکی و سویتکویکس (۱۵)، نشان دادند زمانی که مکمل متیونین به جیره افزوده شد، از بین پارامترهای مربوط به کیفیت تخم‌مرغ تنها وزن زرده افزایش یافت. نواک و همکاران (۱۹) نشان دادند زمانی که مقدار پروتئین جیره کم باشد بر کیفیت داخلی تخم‌مرغ اثری ندارد. همان‌طور که در جدول ۵ مشاهده می‌شود بین سطوح مختلف متیونین و پروتئین و اثرات متقابل در رنگ زرده، واحد هاو، محتوی تخم‌مرغ و شاخص شکل تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد. محققین (۱۹، ۶، ۱) نشان دادند که بین سطوح مختلف متیونین در واحد هاو

تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد. جانسون و گوس (۱۱) نشان دادند فاکتورهای داخلی تخم‌مرغ می‌تواند توسط عواملی مانند: ذخیره تخم‌مرغ، سن مرغ، سویه پرند، پرریزی اجباری، مواد مغذی، بیماری و عوامل آلوده‌کننده تحت‌تأثیر قرار گیرد.

واحد هاو در واقع بیانگر کیفیت داخلی تخم‌مرغ است. آنالیز داده‌های مربوط به واحد هاو در کل دوره آزمایشی نشان داد که با افزایش سطح متیونین جیره از ۰/۲۵ تا ۰/۳۵ درصد، واحد هاو از ۶۳/۶۳ به ۶۳/۰۶ کاهش یافت. به‌طور مشابه، ویلیام و همکاران (۲۵) نشان دادند زمانی که کل اسیدهای آمینه گوگرددار از ۰/۴۸۴ به ۰/۷۳۴ افزایش یافت واحد هاو به‌طور خطی از ۹۷/۰۷ به ۹۴/۵۷ کاهش یافت. وو و همکاران (۲۶) نیز در تحقیق خود به نتیجه مشابهی رسیده و کاهش واحد هاو در نتیجه افزایش سطوح اسیدهای آمینه گوگرددار را مشاهده کردند. نواک و همکاران (۱۹) نشان دادند که زمانی که درصد پروتئین جیره پایین باشد تغییری در واحد هاو مشاهده نمی‌شود.

تأثیر سطوح مختلف متیونین و پروتئین جیره بر تولید و خصوصیات تخم مرغ ۲۰

جدول ۴- اثر سطوح مختلف پروتئین و متیونین بر برخی خصوصیات تخم مرغ در مرغ های تخم گذار در سنین ۸۰ تا ۹۲ هفتگی

تخم مرغ شکسته (%)	تخم مرغ لمبه (%)	شاخص زرده (میکرومتر)	شاخص سفیده (میکرومتر)	سطح تخم مرغ (سانتی متر مربع)	نسبت وزن به سطح تخم مرغ	
درصد متیونین						
۰/۲۵	۵/۲۵	۴/۶۳	۳۸/۸۷	۲/۳۹	۸۵/۴۱	۰/۶۹
۰/۳۰	۶/۸۸	۵/۸۸	۳۹/۶۹	۲/۳۷	۸۶/۸۶	۰/۶۹
۰/۳۵	۸/۳۸	۷/۰۰	۳۸/۹۵	۲/۴۷	۸۷/۴۹	۰/۶۹
SEM	۰/۸۹	۰/۸۴	۰/۴۹	۰/۱۲	۰/۷۰	۰/۰۰۲
درصد پروتئین						
۱۳	۶/۰۸	۵/۲۵	۳۹/۰۶	۲/۳۸	۸۶/۴۲	۰/۶۹
۱۵	۷/۵۸	۶/۴۲	۳۹/۲۹	۲/۴۴	۸۶/۷۶	۰/۶۹
SEM	۰/۷۳	۰/۶۸	۰/۴۰	۰/۰۹	۰/۵۷	۰/۰۰۱
درصد پروتئین	درصد متیونین					
۱۳	۰/۲۵	۴/۰۰	۳/۷۵	۳۸/۶۹	۲/۳۵	۸۴/۴۳
۱۳	۰/۳۰	۶/۵۰	۵/۵۰	۳۹/۰۵	۲/۴۴	۸۶/۳۹
۱۳	۰/۳۵	۶/۷۵	۵/۷۵	۳۹/۴۸	۲/۲۹	۸۷/۵۲
۱۵	۰/۲۵	۷/۰۰	۶/۰۰	۳۹/۹۱	۲/۴۳	۸۶/۱۹
۱۵	۰/۳۰	۷/۵۰	۶/۲۵	۳۹/۰۱	۲/۴۹	۸۷/۳۱
۱۵	۰/۳۵	۹/۲۵	۷/۷۵	۳۸/۸۹	۲/۴۵	۸۷/۶۸
SEM	۱/۲۶	۱/۱۹	۰/۶۹	۰/۱۶	۰/۸۹	۰/۰۰۳
مقادیر P	متیونین	۰/۰۷	۰/۱۶	۰/۴۴	۰/۷۹	۰/۱۳
	پروتئین	۰/۱۶	۰/۲۴	۰/۶۹	۰/۶۲	۰/۶۸
	متیونین × پروتئین	۰/۶۷	۰/۷۹	۰/۹۱	۰/۸۵	۰/۲۸

حروف مشابه در هر ستون نشان دهنده عدم وجود تفاوت معنی دار می باشد ($p < 0.05$). SEM: خطای استاندارد میانگین ها.

جدول ۵- اثر سطوح مختلف پروتئین و متیونین جیره بر شاخص شکل و خصوصیات داخلی تخم مرغ در مرغ های تخم گذار در سنین ۸۰ تا ۹۲ هفتگی

اثر / شاخص	رنگ زرده	واحد هاو	محتوی تخم مرغ	شاخص شکل	
درصد متیونین					
۰/۲۵	۷/۵۶	۶۳/۶۳	۵۳/۵۲	۷۶/۰۹	
۰/۳۰	۶/۹۹	۶۲/۹۴	۵۴/۷۸	۷۶/۲۸	
۰/۳۵	۷/۲۹	۶۳/۰۶	۵۵/۴۲	۷۵/۲۴	
SEM	۰/۱۷	۰/۹۸	۰/۶۱	۰/۵۳	
درصد پروتئین					
۱۳	۷/۲۶	۶۲/۴۱	۵۴/۳۹	۷۵/۲۳	
۱۵	۷/۳۰	۶۴/۰۱	۵۴/۷۶	۷۶/۵۱	
SEM	۰/۱۴	۰/۸۱	۰/۵۰	۰/۴۳	
درصد پروتئین	درصد متیونین				
۱۳	۰/۲۵	۷/۵۲	۶۳/۱۲	۵۲/۵۴	۷۴/۸۳
۱۳	۰/۳۰	۷/۶۲	۶۴/۱۴	۵۴/۵۱	۷۷/۳۶
۱۳	۰/۳۵	۷/۱۵	۶۲/۲۱	۵۵/۳۲	۷۵/۸۵
۱۵	۰/۲۵	۶/۸۳	۶۳/۶۶	۵۴/۲۶	۷۶/۷۰
۱۵	۰/۳۰	۷/۱۲	۶۱/۸۸	۵۵/۳۲	۷۵/۰۲
۱۵	۰/۳۵	۷/۴۷	۶۴/۲۴	۵۵/۵۳	۷۵/۴۶
SEM	۰/۲۴	۱/۳۹	۰/۸۷	۰/۷۵	
مقادیر P	متیونین	۰/۰۸۹	۰/۸۷	۰/۱۱	۰/۳۵
	پروتئین	۰/۸۳	۰/۱۷	۰/۶۱	۰/۰۵
	متیونین × پروتئین	۰/۴۱	۰/۸۸	۰/۲۴	۰/۳۶

حروف مشابه در هر ستون نشان دهنده عدم وجود تفاوت معنی دار می باشد ($p < 0.05$). SEM: خطای استاندارد میانگین ها.

همانگونه که در جدول ۶ مشاهده می‌شود سطح ۱۳ درصد پروتئین نسبت به سطح ۱۵ درصد، وزن پوسته بیشتری داشت ($p < 0.05$). به علاوه تیمار ۱ (۱۳ درصد پروتئین و ۰/۲۵ درصد متیونین) به‌طور معنی‌داری بیشترین وزن پوسته را بین سایر تیمارها نشان داد. محققین دیگر نیز بیان کردند بین سطوح مختلف متیونین در شاخص وزن پوسته تخم‌مرغ تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد (۵، ۱، ۶، ۱۹). مندونکا و لیما (۱۶) گزارش کردند که کیفیت پوسته (وزن و ضخامت پوسته) تخم‌مرغ در مرغ‌های تخم‌گذاری که جیره‌ای حاوی ۱۴/۵ درصد پروتئین را دریافت کرده‌اند بهتر از تخم‌مرغ، مرغ‌هایی بود که با جیره‌ای حاوی ۱۶/۵ درصد پروتئین تغذیه شده بودند.

جدول ۶- اثر سطوح مختلف پروتئین و متیونین بر وزن مخصوص و شاخص‌های پوسته تخم‌مرغ در مرغ‌های تخم‌گذار در سنین ۸۰ تا ۹۲ هفتگی

اثر/ شاخص	وزن پوسته (گرم)	ضخامت پوسته (میکرومتر)	نسبت پوسته (درصد)	وزن مخصوص تخم‌مرغ (گرم)
درصد متیونین				
۰/۲۵	۵/۶۵	۳۶/۱۶ ^a	۹/۶۵ ^a	۱/۰۸ ^a
۰/۳۰	۵/۴۴	۳۵/۲۲ ^{ab}	۹/۰۷ ^b	۱/۰۸ ^b
۰/۳۵	۵/۴۰	۳۴/۰۱ ^b	۸/۹۲ ^b	۱/۰۸ ^b
SEM	۰/۰۸	۰/۴۶	۰/۱۴	۰/۰۰
درصد پروتئین				
۱۳	۵/۶۱ ^a	۳۵/۵۸	۹/۴۲ ^a	۱/۰۸ ^a
۱۵	۵/۳۹ ^b	۳۴/۶۹	۹/۰۰ ^b	۱/۰۸ ^b
SEM	۰/۰۶	۰/۳۷	۰/۱۱	۰/۰۰
درصد پروتئین	درصد متیونین			
۱۳	۰/۲۵	۵/۹۹ ^a	۱۰/۳۷ ^a	۱/۰۸ ^a
۱۳	۰/۳۰	۵/۳۲ ^b	۸/۹۴ ^b	۱/۰۸ ^b
۱۳	۰/۳۵	۵/۵۲ ^b	۹/۱۰ ^b	۱/۰۸ ^b
۱۵	۰/۲۵	۵/۳۷ ^b	۹/۰۴ ^b	۱/۰۸ ^b
۱۵	۰/۳۰	۵/۳۳ ^b	۸/۷۹ ^b	۱/۰۷ ^b
۱۵	۰/۳۵	۵/۴۸ ^b	۹/۰۴ ^b	۱/۰۸ ^b
SEM		۰/۱۱	۰/۶۵	۰/۰۰
مقادیر P	متیونین	۰/۱۰	۰/۰۱	۰/۰۰
	پروتئین	۰/۰۳	۰/۱۱	۰/۰۲
	متیونین × پروتئین	۰/۰۱	۰/۳۹	۰/۰۰
	هفته	<۰/۰۰	<۰/۰۰	<۰/۰۰
	متیونین × هفته	۰/۴۵	۰/۱۴	۰/۲۳
	پروتئین × هفته	۰/۱۴	۰/۴۵	۰/۵۷
	متیونین × پروتئین × هفته	۰/۶۱	۰/۰۰	۰/۱۷
	تیمار	۰/۰۰	۰/۰۳	۰/۰۰
	تیمار × هفته	۰/۴۰	۰/۰۰	۰/۲۰

حروف مشابه در هر ستون نشان‌دهنده عدم وجود تفاوت معنی‌دار می‌باشد ($p < 0.05$). SEM: خطای استاندارد میانگین‌ها.

ضخامت پوسته مهمترین صفت کیفیت پوسته می باشد. مواد مغذی عمده ای که در این امر نقش دارند کلسیم، فسفر و ویتامین D₃ می باشند. متاسفانه تغذیه مقادیر زیاد این مواد مغذی می تواند موجب رسوب نقاط کلسیمی روی پوسته شود. ولی می توان از طریق کنترل اندازه تخم مرغ این مشکل را حل کرد، به این صورت که مقدار برخی مواد مغذی همانند پروتئین و متیونین که باعث تغییر در اندازه تخم مرغ می شوند را می توان در جیره کنترل کرد و از این طریق کیفیت پوسته را بهتر کرد. همان طور که در جدول ۶ مشاهده می شود، سطح ۰/۲۵ درصد متیونین بالاترین و سطح ۰/۳۵ درصد پایین ترین ضخامت پوسته را داشتند. پترسن و همکاران (۲۰) گزارش کردند که کاهش متیونین خوراکی کیفیت پوسته را بدون تأثیر بر تولید تخم مرغ بهبود می بخشد، همچنین کاهش متیونین جیره از ۰/۳۰ به ۰/۲۶ درصد در مرغ های لگهورن تاج سفید ساده با ۳۸ تا ۷۰ هفته سن سبب کاهش اندازه تخم مرغ شده و کیفیت پوسته تخم مرغ را بهبود بخشید. در پژوهش حاضر بین سطوح مختلف پروتئین و اثرات متقابل آنها در شاخص ضخامت پوسته تفاوت معنی داری مشاهده نشد. که در این راستا نواک و همکاران (۱۹) نیز نشان دادند زمانی که مرغ های تخم گذار خوراک با مقادیر کم پروتئین دریافت کردند بر کیفیت داخلی تخم مرغ و پوسته تأثیری نداشت. همینطور زیمرمن و اندرس (۲۸) گزارش دادند که سطوح ۱۴/۴ و ۱۵/۵ درصد پروتئین جیره روی کیفیت پوسته تخم مرغ در مرغ های

تخم گذار در سیکل دوم تخم گذاری اثر نداشت. تیمار ۱ (۱۳ درصد پروتئین و ۰/۲۵ درصد متیونین) بیشترین و تیمار ۵ و ۶ (۱۵ درصد پروتئین با ۰/۳۰ و ۰/۳۵ درصد متیونین) کمترین ضخامت پوسته را داشتند. همان طور که در جدول ۶ مشاهده می شود، سطح ۰/۲۵ درصد متیونین نسبت به سطوح ۰/۳۰ و ۰/۳۵ درصد متیونین بالاترین و پائین ترین نسبت پوسته را داشتند. به علاوه سطح ۱۳ درصد نسبت به سطح ۱۵ درصد پروتئین نسبت پوسته بیشتری داشت (۰/۰۵ < p). همچنین تیمار ۱ (۱۳ درصد پروتئین و ۰/۲۵ درصد متیونین) بیشترین شاخص نسبت پوسته را نسبت به سایر تیمارها نشان داد (۰/۰۵ < p). پترسن و همکاران (۲۰) گزارش کردند که کاهش متیونین جیره از ۰/۳۰ به ۰/۲۶ درصد در مرغ های مرغ لگهورن از ۳۸ تا ۷۰ هفتگی سبب موجب افزایش نسبت پوسته می شود از نتایج مندرج در جدول ۶ مشهود است سطح ۰/۲۵ درصد نسبت به سطوح ۰/۳۰ و ۰/۳۵ درصد متیونین و سطح ۱۳ درصد پروتئین نسبت به سطح ۱۵ درصد باعث تولید تخم مرغ با وزن مخصوص بیشتری شد (۰/۰۵ < p). از طرفی تیمار ۱ (۱۳ درصد پروتئین و ۰/۲۵ درصد متیونین) بیشترین وزن مخصوص تخم مرغ را نسبت به سایر تیمارها نشان داد (۰/۰۵ < p). جولیت و رابرتز (۱۲) نشان دادند جیره حاوی ۱۴/۴۲ درصد پروتئین خام به طور معنی داری وزن مخصوص را نسبت به جیره های حاوی ۱۴/۸۶ و ۱۶/۰۱ درصد پروتئین افزایش می دهد.

با توجه به نتایج این تحقیق بهترین سطح پروتئین و متیونین برای تولید تخم مرغ در مرغان تخم گذار لگهورن به ترتیب سطح ۱۵ و ۰/۳۵ درصد می باشد. می توان با کاهش میزان پروتئین و متیونین جیره از مقادیر توصیه شده

NRC سال ۱۹۹۴ به ۱۳ و ۰/۲۵ درصد با حفظ بازارپسندی اندازه تخم مرغ، کیفیت پوسته را به طور معنی داری بهبود بخشید و از شکستگی آخر دوره تخم مرغ ها تا حدود زیادی جلوگیری نمود.

منابع

1. Amaefule, K., U. Ojewala and E.C. Uchegbu. 2004. The effect of methionine, lysine and/ or vitamin C ascorbic acid supplementation on egg production and egg quality characteristic of layers in humid tropics. *Livestock Research for Rural Development*, 16(9).
2. Bain, M.M., I.C. Dunn, P.W. Wilson, N. Joseoh, B.D.E. Ketelaere, J.D.E Baerdemaeker and D. Waddington. 2006. Probability of an egg cracking during peacking can be predicted using asimple non-destructive acoustic test. *British Poultry Science*, 47: 462-469.
3. Bouyeh, M. and O.X. Gevorgian. 2011. Influence of Different Levels of Lysine, Methionine and Protein on the Performance of Laying Hens after Peak. *Journal of Animal and Veterinary Advances*, 10: 532-537.
4. Calderon, V.M. and L.S. Jensen. 1990. The requirement for sulfur amino acid by laying hens as influenced by the protein concentration. *Poultry Science*, 69: 934-944.
5. Daşkıran, M., A.G. Öno, Ö. Cengiz, O. Tatlı and M. Sarı. 2009. Effects of dietary methionine levels and L-carnitine supplementation on performance and egg quality parameters of layers. *Journal of Animal and Feed Sciences*, 1: 650-661.
6. El-Husseiny, O.M., A.Z. Soliman, I. I. Omara, H.R. and El-Sherif. 2008. Evaluation of dietary methionine, folic acid and cyanocobalamin B12 and their interactions in laying hen performance. *British Poultry Science*, 7: 461-469.
7. Grobas, S., J. Mendez, C. De. Blas and G. G. Mateos. 1999. Laying hen productivity as affected by energy, supplemental fat, and linoleic acid concentration of the diet. *Poultry Science*, 78: 1542-1551.
8. Harms, H.R., B.G. Russell, H. Harlow and F.J. Ivey. 1998. The influence of methionine on commercial laying hens. *Journal of Applied Poultry Research*, 7: 45-52.
9. Jackson, M.E., H.M. Hellwig and W.P. Waldroup. 1987. Shell quality: Potential for improvement by dietary means and relationship with egg size". *International Journal of Poultry Science*, 66: 1702-1713.
10. Jennings, R.C., C. Fisher and T.R Morris. 1972. Changes in the protein requirements of pullets during the first layingyear. *British Poultry Science*, 13: 275-281.
11. Johnston, S.A. and R.M. Gous. 2007. A mechanistic, stochastic, population model of egg production. *British Poultry Science*, 48: 224-232.
12. Juliet, R. and A. Roberts. 2010. Factors effecting egg shell and internal egg quality. 18th Annual ASAIM SE Asian Feed Technology and Nutrition Workshop.

13. Keshavarz, K. 2003. Effects of reducing dietary protein, methionine, choline, folic acid, and vitamin B12 during the late stages of the egg production cycle on performance and eggshell quality. *Poultry Science*, 82: 1407-1414.
14. Koide, K., E. Watanabe and T. Ishibashi. 1990. Threonine requirement of broiler. Page 130 in Proc. The 5th AAAP, Animal Science Congress, Taipei, Taiwan.
15. Koreleski, J. and S. Świątkiewicz. 2009. Laying performance and nitrogen balance in hens fed organic diets with different energy and methionine levels. *Journal of Animal Feed and Science*, 18: 305-312.
16. Mendonca, C.X. and F.R. Lima. 1999. Effect of dietary protein and methionine levels on forced molted performance of laying hens. *Brazilian Journal of Veterinary Research and Animal Science*, 36: 332-338.
17. Narayanswamy, H.D. and V.G. Bhagwat. 2010. Evaluating the efficacy of methionine supplementation options in commercial broiler chickens. *Poultry Line*, 7: 1-4.
18. Narváez-Solarte, W., H.S. Rostango, P.R. Soares, M.A. Silva and L.F.U. Velasquez. 2005. Nutritional requirements in methionine + cystine for white-egg laying hens during the first cycle of production. *International Journal of Poultry Science*, 412: 965-968.
19. Novak, C.L., H. Yakout and S. Scheideler. 2004. The combined effects of dietary lysine and total sulfur amino acid level on egg production parameters and egg component in Dekalb Delta laying hens. *Poultry Science*, 83: 977-984.
20. Petersen, C.F., E.A. Sauter, E.E. Steele and J.F. Parkinson. 1983. Use of methionine intake restriction to improve egg shell quality by control of egg weight. *International Journal of Poultry Science*, 62: 2044-2047.
21. Schutte, J.B. and J. De Jong. 1994. Requirement of the laying hen for sulfur amino acids. *Poultry Science*, 73: 274-280.
22. Schutte, J.B. and E.I. Van Weerden. 1978. Requirement of the hen for sulphur containing amino acids. *British Poult Science*, 19: 573-581.
23. Sohail, S., M. Bryant and D. Roland. 2002. Influence of supplemental lysine, isoleucine, threonine, tryptophan and total sulfur amino acids on egg weight of Hy-Line W-36 hens. *Poultry Science*, 81: 1038-1044.
24. Waldroup, P.W. and H.M. Hellwig. 1995. Methionine and total sulfur amino acid requirements influenced by stage of production. *Journal of Applied Poultry Research*, 4: 283-292.
25. William, N., S. R. Horacio, R.S. Marcelo and F.U.V. Luis. 2005. Nutritional requirements and methionine+cystine for white-egg laying hens during the first cycle of production. *International Journal of Poultry Science*, 4: 965-968.
26. Wu, G., M.M. Bryant, R.A. Voitle and D.A. Roland Sr. 2005. Performance comparison and nutritional requirement of five commercial layer strain in phase four. *International Journal of Poultry Science*, 4: 182-186.
27. Zeweil, H.S., A.A. Abdalah, M.H. Ahmed and R.S. Ahmed. 2011. Effect of different levels of protein and methionine on performance of baheij laying hens and environmental pollution. *Egypt. Poultry Science*, 31: 621-639.
28. Zimmermann, N.G. and D.K. Andrews. 1987. Comparison of several induced molting methods on subsequent performance of Single Comb White Leghorn hens. *Poultry Science*, 66: 408-417.
29. Zou, S.G. and Y.Z. Wu. 2005. Effect of supplemental fat on performance of laying hens. *International Journal of Poultry Science*, 4: 998-1000.

The Effect of Various Levels of Dietary Protein and Methionine on the Laying Hens Performance and Egg Characteristics in Late Laying Cycle

Ali Asghar Saki¹, Morteza Haghi² and Enayat Rahmatnejad³

1- Professor, Bu-Ali Sina University, Hamedan (Corresponding author: dralisaki@yahoo.com)

2 and 3- M.Sc. and Ph.D. Student, Bu-Ali Sina University, Hamedan

Received: August 13, 2012 Accepted: October 15, 2013

Abstract:

This experiment was conducted to examine the effect of different levels of protein (13 and 15%) and methionine (0.25, 0.30 and 0.35%) on performance and some egg indices in the late laying period of layer hens. Ninety six leghorn 80 weeks W-36 layers were used as a 2×3 factorial arrangement based on the completely randomized design. The results have shown that as methionine level was increased, the production percentage and egg weight were increased ($P<0.05$). Different levels of protein had no significant ($P>0.05$) effect on the production percentage and egg weight. Treatment effect on the production percentage and egg weight was significant ($P<0.05$), as birds fed diet containing 15% protein and 0.35% methionine had the highest production percentage and egg weight. Experimental treatments had no significant ($P>0.05$) effect on other parametes (cracked and soft eggs sell, yolk and albumen indices, egg area, egg weight to area ratio, yolk color, haugh unit, egg content and egg shap index). It can be concluded that the best levels of protein and methionine for egg production in the late laying period of laying hens are 15 and 0.35%, respectively.

Keywords: Protein, Methionine, Production, Egg Quality